

Water naar de zee
(tekst & muziek: Axel Lukkien)

De ketel staat op
De was is klaar
Je keuken is te klein
De onrust in je kop
Is slecht voor je hart
En voor je slanke lijn

En als er iemand vraagt hoe het allemaal gaat
Heb je zo je antwoord klaar, geen seconde te laat
Zeg niet wat je denkt, leg niet uit wat je voelt
Dat loopt altijd op een desillusie uit

En dromen is niet meer
dan dieper en dieper
in slaap bij de TV
En huilen gaat niet meer
al jaren zijn tranen
als water naar de zee

Het gaat om het spel
En niet om de liefde
De liefde komt nog wel
Je hoort niet wat ik zeg
Je kan het wel dromen
Hij gaat nooit bij haar weg

Elke dag maar druk en actief en sociaal
Elke avond zit je stuk en dat vind je normaal
Elke dag maar druk, van de rest van de week
raak je langzaam aan het meeste alweer kwijt
Zo gaat dat meid

En drinken helpt niet meer
Een joint of een kerel
daar red je het niet mee
En huilen gaat niet meer
Al jaren zijn tranen
als water naar de zee

En soms schijnt de zon
Soms lijkt het of de wolken je dragen
Een minnaar die je kust
En alle rust

En soms kijk je om
En soms wil je aandacht
Je weet niet niet eens waarom
Je belt of ik kom
En of ik blijf slapen
Dat vind je zelf zo dom

Want alle passie went en genot wordt gemak
Het is veilig en bekend en zo eindeloos vlak
Alles wat je bent hou je toch voor jezelf
En misschien heb je dan 's ochtends wel weer spijt
Zo gaat dat meid

En eten is niet meer
dan één bord en één glas één
en eenzaamheid voor twee
En huilen gaat niet meer
Al jaren zijn tranen
als water naar de zee

En drinken helpt niet meer
Een joint of een kerel,
daar red je het niet mee
En huilen gaat niet meer
Al jaren zijn tranen
als water naar de zee